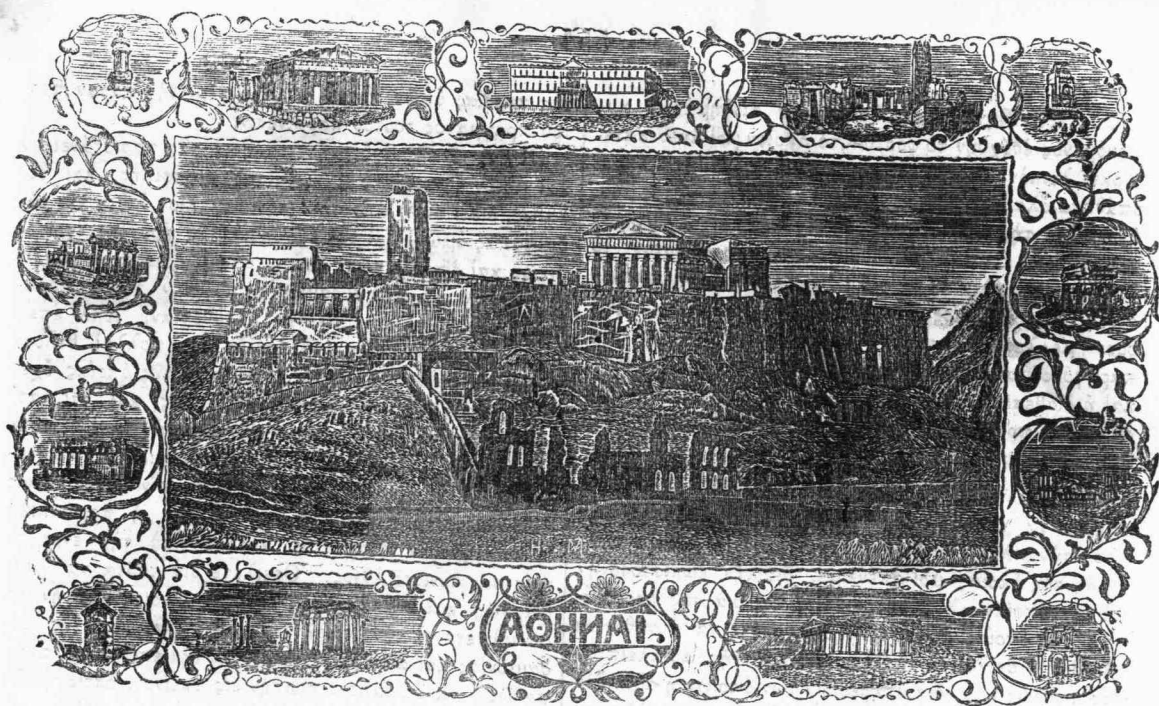

Π Ε Ρ Τ Ε Ρ Π Η

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΜΕ

Φυλλάδ. 96.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Τόμος. Δ'.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1851.

ΓΥΙΖΟΤΟΥ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝ.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

ὑπὸ Π. Ι. Χαλικοπούλου.

(Προσθήκη. ἴδε φυλλάδ. 94.)

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΓΚΤΩΝΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

Φίλοι καὶ συμπολίται!

Ἡ ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον μέλ-
ετε νὰ ἐμπιστευθῆτε τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν τῶν
Ὁμοσπόνδων Πολιτειῶν πλησιάζει, καὶ ὁ καιρὸς, καθ'
ὃν πρέπει νὰ σκεφθῆτε περὶ τῆς σπουδαίας ταύτης
ἐκλογῆς, ἔφθασεν. Ὅθεν, θέλων νὰ διευκολύνω τὴν
ἐλευθέραν τῆς θελήσεως ὑμῶν ἔκφρασιν, ἐθεώρησα
χρέος μου νὰ σᾶς γνωστοποιήσω, ὅτι ἀπεράσισα νὰ μὴ
συμπαρηληθῶ εἰς τοὺς ὑποψηφίους.

Πιστεύσατε, ὅτι, προτοῦ λάβω τὸ μέτρον τοῦτο,
ἐμελέτησα καλῶς τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντα
τοῦ πολίτου, καὶ ὅτι, ἂν διὰ μόνῃς τῆς σιωπῆς δὲν κα

τέσησα γνωστὴν τὴν ἀπόφασίν μου ταύτην, τοῦτο
προήλθεν ἀπὸ τὸν φόβον, μήπως ὑπολάβετε ὅτι ἡ πλη-
ρης σεβασμοῦ εὐγνωμοσύνη μου καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν ὑμε-
τέρων συμφερόντων ζήλός μου ἠλλοιώθησαν κατὰ τι.

Δεχθεὶς τὴν ἐξουσίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ψῆφος ὑμῶν
δὲς μ' ἀνεβίβασεν, ἐθυσίασα τὰς διαθέσεις μου εἰς τὸ
καθῆκον καὶ εἰς τὴν πρὸς τὰς ὑμετέρας εὐχὰς ἀφο-
ρισίαν μου. Ἦλπισα ὅτι ἤθελα δυνηθῆ νὰ ἐπανέλθω
ταχύτερον εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, τὸν ὁποῖον μὲ λύ-
πην μου εἶχα παραιτήσει. Διὰ τοῦτο, καὶ πρὸ τῆς τε-
λευταίας μου ἐκλογῆς, εἶχα ἀποφασίσει νὰ σᾶς γνω-
στοποιήσω, ἐγγράφως πάλιν, τὴν θέλησίν μου· σκέψεις
ὅμως ἄλλαι ὀριμώτεραι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν
ἡμετέρων σχέσεων πρὸς τὰς ξένας δυνάμεις, καὶ ἡ
ὀμόφωνος γνώμη τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐμπιστοσύνης μου,
μὲ παρεκίνησαν ν' ἀποσυρθῶ τοῦ σκοποῦ μου. Χαίρω
διότι ἡ κατὰστασις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν
πραγμάτων τῆς πατρίδος δὲν καθιστᾷ ἀδύνατον πλέον
τὴν ἐπιθυμίαν μου, οὔτε ἀσυμβίβαστον μὲ τὸ αἰσθημα
τοῦ καθήκοντός μου, καὶ μὲ τὸ πρέπον. Πέπεισμαι
μάλιστα ὅτι, εἰς τὴν παρούσαν ἡμῶν κατάστασιν, δὲν
θέλετε μεμψή διόλου τὴν ἀπόφασίν μου, ὅσον καὶ ἂν
ἠθέλατε παρακινήθῃ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πρὸς ἐμὲ αἰσθά-
νεσθε συμπάθειαν, νὰ θεωρῆσθε εὐνοϊκῶς τὰς πρὸς
τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας μου.

Σας ἐξηγήθην ἄλλοτε ὑπὸ ποίων αἰσθημάτων κυριεύμενος ἐδέχθην τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον μοι ἀνεθέσατε. Ἀρκεῖ λοιπὸν νὰ σᾶς πληροφορήσω τώρα ὅτι ἐπροσπάθησα ὅλαις δυνάμεσι νὰ ἐκπληρώσω τὸ χρέος μου. Γνωρίζω τὴν μετρίότητα τοῦ νοῦς μου καὶ τὴν μικράν μου πείραν, ἔτι μᾶλλον ἐδυσπίστου πρὸς ἑμαυτὸν· τὸ δὲ θάρος τῆς ἡλικίας μὲ εἰδοποιεῖ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ὅτι ὁ ἰδιωτικὸς βίος ἦτον τόσον ἀναγκαῖος εἰς ἐμέ, ὅσον μέλλει νὰ κατασταθῇ εὐάρεστος. Τελοσπάντων παρηγοροῦμαι πιστεύων ὅτι, καθ' ἣν ἐποχὴν ἢ φρόνησις καὶ ἡ διάθεσις μου ὑπαγορεύουν εἰς μέ τὴν ἀπὸ τῶν δημοσίων πραγμάτων ἀποχώρησιν, ὁ πατριωτισμὸς δὲν ἀποδοκιμάζει τὴν ἀπόφασίν μου.

Πλησιάζων εἰς τὸ τέρμα τοῦ πολιτικοῦ μου σταδίου, σπεύδω νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν φιλότιμον ἡμῶν πατρίδα, διὰ τὰς πολυειδεῖς τιμὰς τὰς ὁποίας μοι ἀπένειμε, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνην μὲ τὴν ὁποίαν μὲ περιστοίχισε, καὶ διὰ τὰς περιστάσεις τὰς ὁποίας μοι ἐχορήγησεν, ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ τῆς δώσω δείγματα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀδιαλείπτου ἀφοσιώσεώς μου, διὰ ὑπηρεσιῶν τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν ἦτον ἴσως ἀνάλογος μὲ τὴν ἐπιθυμίαν μου. Ἄν αἱ ὑπηρεσίαι αὗται παρήγαγον ὠφέλειάν τινα, ἀξίον διηνεκοῦς ἀναμνήσεως εἶναι (πρὸς ἔπαινον ὑμῶν, καὶ πρὸς σπουδισμὸν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν) ὅτι, ἂν καὶ ὑπῆρξαν περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἑξαψὶς τῶν παθῶν ἠδύνατο καθ' ὅλους τοὺς λόγους νὰ σᾶς ἀποπλανήσῃ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, μ' ὅλα θμως τὰ ἀπατηλὰ φαινόμενα, καὶ ἐνῷ ἡ ἀποτυχία ἐδίδεν ἰσχυράς ἀφορμὰς ἐπικρίσεων, ὑμεῖς πάντοτε μὲ ὑπεστηρίζατε, καὶ ὅτι, ὅσαςκις ἀκόμη αἱ προσπάθειαι μου ἔλαβον καλὴν ἔκδοσιν, αὕτη ἦτον ἀποτέλεσμα τῆς ὑμετέρας συνδρομῆς, διὰ τὴν ὁποίαν σᾶς ὁμολογῶ χάριν μεγίστην. Θέλω λοιπὸν σᾶς εὐγνωμονῶ μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς τῆς ζωῆς μου, καὶ, διὰ τὸν ἰσχυρότατον τοῦτον λόγον, ἱκετεύω τὸν θεὸν νὰ σᾶς χορηγῇ πάντοτε τὴν κραταίαν του ἀντιληψίν, νὰ διατηρῇ μεταξύ ὑμῶν τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, νὰ προστατεύῃ τὸ ὑπάρχον ἐλευθερον πολίτευμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν ὑμῶν, νὰ πέμπῃ πνεῦμα συνέσεως καὶ δικαιοσύνης πρὸς ὅλους ἐκείνους, οἵτινες θέλουν ἀναλαμβάνειν τὴν ἐκτέλεσίν του, καὶ τελοσπάντων ν' ἀπολαύσῃ ὁ λαὸς τῶν Πολιτειῶν τούτων τελείαν εὐδαιμονίαν, ὥστε τοιουτοτρόπως ἡ ἐλευθερία νὰ κατασταθῇ ποθητὴ εἰς ὅλα τὰ ἔθνη.

Ἰσως ἔπρεπε νὰ καταλύσω τὸν λόγον ἐνταῦθα, ἀλλ' ἡ ὑπερ ὑμῶν φροντίς μου δὲν δύναται νὰ παύσῃ εἰμὴ μὲ τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου. Ὅθεν δράττομαι τῆς περιστάσεως ταύτης νὰ σᾶς ἐκθέσω παρατηρήσεις τινὰς, αἱ ὁποῖαι εἶναι τὰ πορίσματα τῶν σκέψεων καὶ τῆς πείρας μου, καὶ δύναται, ὡς νομίζω, νὰ χρησιμεύσῃσι μεγάλως εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑμῶν εὐδαιμονίαν. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας θέλω σᾶς κοινοποιήσῃ μετὰ παρρησίας, διότι μόνον τοιουτοτρόπως θέλετε δυνηθῇ ν' ἀκούσετε ἀφιλοκερδεῖς συμβουλὰς ἀπὸ φίλον ὅστις, ἔτοιμος ὢν νὰ χωρισθῇ ἀπὸ ὑμᾶς, δὲν ἔχει κἀνὲν συμφέρον νὰ σᾶς ἀπατήσῃ, καὶ ὁ ὁποῖος δὲν δύναται νὰ λησμονήσῃ ποτὲ πόσον συγκαταβατικὸν ἐφάνητε καὶ εἰς ἄλλην τινὰ περίστασιν, παρομοίαν σχεδὸν τῆς παρούσης, ὅτε καθαρῶς σᾶς ὠμίλησε περὶ τῶν αἰσθημάτων του.

Ὁ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρως τόσον πολὺ κυριεύει

τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥστε νομίζω περιττὴν πᾶσαν περ τοῦ πράγματος τούτου παραίνεσιν.

Ἡ ἐνότης τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις σᾶς παρίστανει ἐν καὶ μόνον ἔθνος, σᾶς εἶναι ἐπίσης προσφιλες, καὶ δικαίως, διότι αὕτη ἀποτελεῖ τὸν θεμέλιον λίθον τῆς εὐδαιμονίας ὑμῶν, καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἡσυχίας ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Αὕτη σᾶς ἐγγυᾶται προσέτι τὴν ἀσφάλειαν, τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν τόσον πολῦτιμον παρ' ὑμῶν λογιζομένην ἐλευθερίαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ εὐκόλως δύναται τις νὰ προΐδῃ ὅτι πολλοὶ θέλουν εἶσθαι αἱ βραδιουργαὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ὁποίας ἔχετε εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην πεποιθήσεως, καὶ ὅτι κατ' αὐτῆς θέλουν ἀπειθῦνεσθαι πάντοτε (ἂν καὶ ἐνίοτε κρυφίως καὶ δολίως) ὅλαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑμῶν ἐχθρῶν, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ γνωρίζετε καλῶς ὅτι ἡ προσωπικὴ ὑμῶν εὐημερία ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴν ἐνότητα ἥτις σᾶς συνιστᾷ ἔθνος. Ὁφείλετε διὰ ταῦτα νὰ ἦσθε διαρκῶς καὶ ἀναλλοίωτως ἀφωσιωμένοι εἰς αὐτήν, νὰ συνεθίσετε νὰ τὴν θεωρῆτε ὡς τὸ παλλάδιον τῆς εὐδαιμονίας καὶ ἀσφαλείας ὑμῶν, νὰ τὴν ἐπιτηρῆτε περιπαθῶς, νὰ ἐπιβάλετε σιωπὴν εἰς ἐκείνον, ὅστις ἤθελε τολμήσῃ ποτὲ νὰ σᾶς συμβουλευσῇ ν' ἀπαρνηθῇτε αὐτήν, νὰ δεῖξετε τὴν μεγαλητέραν ἀγανάκτησιν, ἅμα ἠθέλατε ἰδεῖν τὴν ἐλαχίστην προσπάθειαν τείνουσαν ν' ἀποσπᾷ μέρος τι ἀπὸ τὸ ὅλον τῆς Ὁμοσπονδίας, ἢ νὰ ἐξασθενήσῃ τινὰ τῶν ἱερῶν δεσμῶν οἵτινες τὴν κρατοῦν συννημένην. Διὰ πολλοὺς λόγους πρέπει νὰ τηρῆτε τὴν διαγωγὴν ταύτην. Ἡ πατρίς, τῆς ὁποίας εἰσθε πολῖται, εἶτε διότι γεγεννήθητε εἰς τοὺς κόλπους τῆς, εἶτε διότι ἐξελέξατε αὐτήν, ἔχει δίκαιον ν' ἀπαιτῇ ἀπὸ ὑμᾶς νὰ τὴν ἀγαπᾶτε ἐγκαρδίως. Τὸ ὄνομα Ἀμερικανὸς, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὴν ἐθνικότητα ὑμῶν, πρέπει νὰ διεγείρῃ εἰς τὴν ὑμετέραν ψυχὴν τὴν ὑπερῃφανεῖαν τοῦ πατριωτισμοῦ περισσώτερον παρὰ πᾶν ἄλλο εἰδικώτερον ὄνομα. Ἐξαιρουμένων μικροτάτων διαφορῶν, ὑμεῖς ἔχετε καὶ τὴν αὐτὴν θρησκείαν, καὶ τὰ αὐτὰ ἥθη, καὶ τὰ αὐτὰ ἔθιμα, καὶ τὰς αὐτὰς πολιτικὰς ἀρχάς. Ἐπολεμήσατε καὶ ἐνίκησατε, ὅλοι ὁμοῦ, κατὰ τὸν ἀγῶνα. Ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἐλευθερία, τὰς ὁποίας ἤδη ἔχετε, εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἐνώσεως τῶν κοινῶν συμβουλευτῶν καὶ ἔργων, τῶν κοινῶν κινδύνων, τῶν κοινῶν δεινοπαθειῶν καὶ τῆς κοινῆς ἐπιτυχίας (α).

(α) Οἱ διαίρεσαντες τοὺς Ἕλληνας εἰς ἀ ὑ τ ὁ χ θ ο ν α ς καὶ ἑ τ ε ρ ὁ χ θ ο ν α ς, εἶτε κύριοι ἐγεννήθησαν ἐντὸς τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος, εἶτε ἐκτὸς, εἶτε εἶναι οἱ ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐθνοσυνελεύσεως ῥίψαντες τὴν πέτραν τοῦ τοιούτου ἐθνικοῦ σκανδάλου, εἶτε εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες, ὅχι μόνον εὐχαριστοῦντο καὶ κρυφίως ἐχάιραν εἰς τὴν διαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπεστηρίζαν διὰ τῶν πανουργιῶν των, διότι ἡλιπζαν νὰ λάθωσιν ἐξ αὐτῆς ὠφελείας πολιτικᾶς, καὶ νὰ καταβάλλωσι τοὺς ἀντιπάλους των, θέλουν ἄρᾳ γε ἐρυθριάσει, καὶ θέλουν αἰσθανθῇ τύψιν τινὰ συνεῖδος, ἀναγινώσκοντες τὰ ἀνωτέρω πατριωτικὰ τοῦ Βασιγκτιῶνος λόγια: Ἀμφιβάλλομεν . . . Καὶ ἂν τὰ σοφὰ ταῦτα παραγγέλματα ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ μεγάλου τούτου ἀνδρὸς ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα εἰς τοὺς συμπολίτας του Ἀμερικανούς, ὄντας τότε ἀνεξαρτήτους πλέον, καὶ πρὸ ἐτῶν αὐτονόμως διοικουμένους, πόσον περισσώτερον

Ἄλλ' ὅσον ἰσχυραὶ καὶ ἂν ὑποθεθῶσιν αἱ σκέψεις αὐταί, ἰσχυρότεροι αὐτῶν βεβαίως εἶναι ὡς ἐκ τοῦ σύγγεγυς ἀποβλέπουσαι τὰ ἰδιαίτερα ὑμῶν συμφέροντα. Ὅθεν ἐκάστη πολιτεία πρέπει νὰ κατανοήσῃ τοὺς μᾶλλον ἰσχυροὺς λόγους διὰ τοῦς ὁποίους χρεωστεῖ ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀπομόνωσιν.

Τὰ ἀρχαῖα τῆς Ὀμοσπονδίας μέρη, ἔχοντα συγκοινωνίαν ἐλευθέραν καὶ προστατευομένην ὑπὸ νόμων ὁμοίων μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς κυβερνήσεως, εὐρίσκουν εἰς τὰ μεσημβρινὰ, ἕνεκα τῶν προϊόντων αὐτῶν, πηγὰς ἀφθόνης πρὸς ἐξάπλωσιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ θαλασσίων ἐπιχειρήσεων των, καὶ ἀξιολόγων ὕλην, χρήσιμον εἰς τὰ ἐργαστάσια των. Τὰ μεσημβρινὰ ἄφ' ἑτέρου, διὰ τῆς ἰδίας συγκοινωνίας μετὰ τὰ ἀρχαῖα, βλέπουν εὐτυχεύσαν τὴν γεωργίαν των, καὶ τὰ ἐμπορίων των ἀναπτυσσόμενον. Ἐκκύνοντα δὲ εἰς τοὺς λιμένας των τινὰς ἐκ τῶν ναυτιλλομένων κατὰ τὰ ἀρχαῖα αὐξάνουν τὴν ναυτιλίαν των, καὶ παρασκευάζουν οὕτω τὸ ἐθνικὸν ναυτικόν. Τὰ ἀνατολικά ἐπίσης, συγκοινωνοῦντα μετὰ τὰ δυτικά, εὐρίσκουν εὐκολίας εἰς ταῦτα, διὰ τῆς τελειοποιήσεως μάλιστα τῶν μέσων τοῦ ἐσωτερικοῦ διαύλου, καὶ θέλουν εὐρεῖ εἰς τὸ μέλλον περισσοτέρας, πρὸς κατανάλωσιν τῶν ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται ἢ εἰσάγονται ἐντὸς αὐτῶν. Τὰ δυτικὰ λαμβάνουν, χάριν ἐμπορίας, ὅχι ὀλίγα τρόφιμα ἀπὸ τὰ ἀνατολικά, καὶ τὴν βεβαίαν τῶν προϊόντων τούτων ἀνάλωσιν πρέπει νὰ ἐλπιῶσιν κυρίως εἰς τὴν μέλλουσαν αὐξήσιν τοῦ ναυτικοῦ τῶν μερῶν αὐτῶν τῆς Ὀμοσπονδίας, κειμένων πρὸς τὴν Ἀτλαντικὴν θάλασσαν. Τὴν ὠφέλειαν ταύτην ἠδύνατο ἴσως νὰ λάβωσι καὶ κατ'

ἄλλον τινὰ τρόπον, ἥτοι ἀποσπώμενα ἀπὸ τὴν Ὀμοσπονδίαν, ἢ προστιθέμενα εἰς ξένην τινὰ ἐπικράτειαν, ἀλλὰ διαγωγὴ τοιαύτη ἤθελε κατακριθῇ δικαίως ὡς προδοτικὴ, ἐνῷ ἄφ' ἑτέρου τὰ ἀποτελέσματα τῆς δὲν ἠδύνατο νὰ ᾔῃαι ποτὲ διαρκῆ, ἀλλὰ πρόσκαιρα.

Ἄν λοιπὸν ἕκαστον τῆς Ὀμοσπονδίας μέρος ἔχῃ τοιοῦτο ἄμεσον συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἐνότητος τῆς ἐπικρατείας, ἐπόμενον εἶναι ὅτι αὕτη θέλει βεβαίως εὐρεῖ, εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν μέσων καὶ τῶν προσπαθειῶν, ἀφθότους πηγὰς εὐδαιμονίας καὶ ἰσχύος, θέλει κατασταθῇ μᾶλλον ἐπίφοβος εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς, θέλει ἔχει εἰρήνην διαρκεστέραν μετὰ τὰ ξένα ἔθνη, καὶ πρᾶγμα ἀληθῶς ἀνεκτίμητον, αἱ διάφοροι πολιτεῖαι τῆς Ὀμοσπονδίας θέλουν διάγει πρὸς ἀλλήλας ἀδελφικῶς, καὶ οὕτω θέλουν προληφθῇ οἱ εἰς ἄλλα πλησιόχωρα μέρη, μὴ ἔχοντα τὸν τῆς Ὀμοσπονδίας δεσμόν, συνεχῶς ἐκρηγνύμενοι ἐμφύλιον πόλεμον, τοὺς ὁποίους μόναι μὲν αἱ μεταξὺ των ἀντιζηλῖαι δύνανται νὰ προξενήσωσιν, ἀντίθετοι δὲ συμμαχία καὶ ραδιουργία, διὰ συνεννόησεως μετὰ τοὺς ξένους, ἢ μποροῦν νὰ διεγείρωσι. Τοιοῦτοτρόπως προσέτι θέλεις ἀπαλλαγθῇ τῆς διατηρήσεως τοῦ πολυαριθμοῦ ὑμῶν στρατοῦ, ὅστις εἰς πᾶσαν μὲν κυβερνήσιν εἶναι κακὸς οἰωνὸς κατὰ τῆς ἐλευθερίας, εἰς δημοκρατικὴν δὲ κάκιστος καὶ δλεθριώτατος.

ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην, δρεῖλετε νὰ θεωρῆτε τὴν ἐνότητα τῆς ἐπικρατείας ὡς τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς ἐλευθερίας. διότι ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πρὸς τὴν ἐνότητα ἀφροσύσιν ὑμῶν. Αἱ σκέψεις αὐτὰ πρέπει ν' ἀποτελέσωσι τὸ σύμβολον τῆς πολιτικῆς πίστεως παντὸς τιμίου καὶ συνετοῦ πολίτου. Ἐξ αὐτῶν ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ εὐχαὶ παντὸς Ἀμερικανοῦ πατριώτου πρέπει κυρίως νὰ περιστρέφονται εἰς τὴν ἐνότητα τῆς ἐπικρατείας. Ἀμφιβάλλουν τινὲς πῶς εἶναι δυνατόν μία μόνη κυβερνήσις νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τόσον ἀπέραντον ἑκτασιν. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα τοῦτο μόνη ἡ πείρα θέλει τὸ λύσει, καὶ ἤθελεν ἀμαρτήσῃ ὅστις εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἤθελεν ὀδηγηθῇ ἀπὸ μόνῃ τὴν θεωρίαν. Ἐντοσοῦτῃ ἔχομεν ἀφορμὰς νὰ ἐλπιῶμεν ὅτι σοφὴ διαγωγὴ ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως, ὑποστηριζομένης ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν τοπικῶν διοικήσεων θέλει ἔχει ἀποτελέσματα ὠφελιμώτατα.

Ἐπιθυμητότατον εἶναι νὰ μὴ διακρίνῳνται τὰ τέσσαρα τῆς Ὀμοσπονδίας μέρη διὰ τῶν γεωγραφικῶν ὁνομάτων τοῦ Ἀρχιπελάγους, τοῦ Μεσημβρινοῦ, τοῦ Ἀτλαντικοῦ, καὶ τοῦ Δυτικοῦ. Τὰ ὀνόματα ταῦτα μεταχειρίζονται οἱ κακόβουλοι θέλοντες νὰ καθιερώσωσι τὴν δλεθρίαν ἀρχήν, ὅτι τὰ εἰρημένα τῆς ἐπικρατείας τμήματα ἔχουν πρὸς ἀλλήλα συμφέροντα ἀντίθετα καὶ σκοποὺς ἀντιθέτους. Οἱ ραδιοῦργοι συκοφαντοῦν τὰς διαθέσεις τῶν λοιπῶν τμημάτων, θέλοντες οὕτω ν' ἀποκτήσωσιν ὑπεροχήν. Παυρογία τοιαύτη δύναται νὰ προξενήσῃ δυσπιστίαν τὴν ὁποίαν δυσκόλως θέλετε δυνηθῇ ν' ἀπορρίψῃ, διότι οἱ μὲν θέλετε ὑποβλέπει τοὺς δὲ ὡς ξένους, ἐνῷ ὅλοι πρέπει νὰ ᾔῃθῃ συνηνωμένοι διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης (6).

χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα ἔπρεπε νὰ λογισθῶσιν εἰς τὴν ἡμετέραν ἐθνικὴν κατάστασιν. Ἡγνόνουν ἄρά γε οἱ αἱ τοῦ τοιοῦτου σκανδάλου, ὅτι ἐκτὸς ἡμῶν μένουσιν δοῦλα εἰσέτι τὰ ἔξ ἔθδομα τῆς ἐθνικῆς ὀλομελείας. ; Ἐλθισμόνησαν ὅτι καὶ αὕτη ἡ κολλοβὸς ἀνεξαρτησία, τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν ἡμεῖς, οἱ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ καυχώμενοι καὶ ἐλευθεροὶ ἀποκαλούμενοι, εἶναι ὁ καρπὸς τῶν κοινῶν συμβουλῶν καὶ ἔργων, τῶν κοινῶν κινδύνων, τῶν κοινῶν δεινοπαθειῶν, καὶ τῆς κοινῆς ἐπιτυχίας ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλλήνων; Καὶ διατὶ νὰ μὴ εἴπωμεν καὶ τῆς κοινῆς συγχρόνως ἀφροσύχιας, ἀφοῦ, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἀνάγκη πολιτικὴ ἀπήτησεν ὥστε, διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ τὸ ὑπάρχον σήμερον ἐλεύθερον μέρος τῆς Ἑλλάδος, νὰ ὑποκύψῃ ἐκ νέου εἰς τὴν δουλείαν τῶν λοιπῶν, τὸ ὁποῖον συνέπανέστη καὶ συνέπαθεν, ἐρημώθη, ἐσφάγη καὶ κατεστράφη, ὡς καὶ τὸ ἐλευθερωθὲν; Ὅλα τὰ ἐγνῶριζαν καὶ ὅλα τὰ ἐνθυμοῦντο, ἀλλ' ἡ ἀλληλοφαγία ἐθεωρήθη παρ' αὐτῶν ἀναγκαία διὰ νὰ χορτασθῶσιν οὕτως αἱ ἀθηράγοι κοιλίαι των ἀπὸ τὰ θύματα τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν. . . . Πρὸς τιμὴν ὅμως ἐθνικὴν, καὶ ἰδίως πρὸς τιμὴν τῶν κατοίκων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος, οἱ θαλῆσαντες νὰ ταράξωσι τὴν ἐθνικὴν ὁμόνοιαν ἦσαν ὀλιγίστοι, εὐαρίθμοι, δακτυλοδείκτοί μιν. . . . Ὁ λαὸς εἶναι ἄθως τῆς ἀσυγχωρήτου ταύτης ἁμαρτίας, καὶ ἄνδρες τινὲς, γενναῖοι, φωτισμένοι, συνετοί, ἄνδρες τελοσπάντων φιλοπάτριδες, εἶναι δίκαιον νὰ τιμῶνται ἐξαιρέτως, ὡς ἀποστραφέντες καὶ βδελυγθέντες τὸ κακὸδούλον καὶ σατανικὸν πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς ἐκείνης διαιρέσεως καὶ ἀλληλοφαγίας. (Σ. τοῦ Μ.)

(α) Οἱ πολιτικοὶ ραδιοῦργοι τῆς ἡμετέρας πατρίδος οἵτινες κατὰ δυστυχίαν, δὲν εἶναι ὀλίγοι, βλέπουν βεβαίως ζωηροτάτην τὴν εἰκόνα των εἰς τὸν ἀνωτέρω παράγραφον. Ποῖον ἄλλο σεμνότερον καὶ προσφιλέ-

Οἱ κάτοικοι τῶν δυτικῶν μερῶν ἔλαβον ἐσχάτως ὠφελιμώτατον περὶ τούτου μάθημα. Ἡ γενικὴ εὐχαρίστησις, τὴν ὁποίαν ἐπρεξένησαν ἡ μετὰ τῆς Ἰσπανίας συνομολογηθεῖσα συνθήκη, ἐδίδαξεν αὐτοὺς πόσον ἀτοπος ἦτον ἡ ὑπόψια τῶν ὅτι ἡ κεντρικὴ κυβέρνησις καὶ αἱ ἐπὶ τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης πολιτεῖαι δὲ ἡ θέλον διεξαγάγει ἐπιτυχῶς τὴν περὶ τοῦ ἐλευθεροῦ πλοῦ τοῦ Μισισσιππὶ ὑπόθεσιν. Ἡ συνθήκη αὕτη καὶ

στερον εἰς ἡμᾶς ὄνομα δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ ποῖον ἄλλο δύναται νὰ χαρακτηρίσῃ καταλληλότερον καὶ ἐμφαντικώτερον τὴν ἐνδοξον ἡμῶν ἐθνικότητα, παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ *Ε λ λ η ν ο ς*! Καὶ μολοντούτο οἱ ῥαδιοῦργοι, θέλοντες νὰ ὑπερέχωσι, προσπαθοῦν νὰ ἐμπνεύσωσιν πανταχοῦ τὸ τῆς διαιρέσεως αἰσθημα, καὶ προτιμῶσι νὰ ὀνομάζωνται οἱ μὲν *Π ε λ ο π ο ν ν η σιοι*, οἱ δὲ *Σ τ ε ρ ε ο λ λ α δ ῖ τ α ι*, οἱ δὲ *Α ἱ γ α ι ο π ε λ α γ ῖ τ α ι* ἢ *Ν η σ ι ῶ τ α ι*, διότι ὑπὸ τὰ ὀνόματα ταῦτα παρουσιάζονται πάντοτε αὐτοχειρόνητοι ἀντιπρόσωποι καὶ προστάται τῶν ἰδιαίτερων δικαιωμάτων καὶ συμφερόντων ἐνὸς ἐκάστου τῶν τριῶν τῆς ἐπικρατείας τμημάτων, δι' ἐπιχειροῦμενοι ὅτι τὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα τοῦ ἐνὸς τμήματος διαφέρουν ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων. Πρόκειται νὰ σχηματισθῇ ὑπουργεῖον; ἀμέσως προτείνου καὶ διαδίδουν ὅτι ἡ Πελοπόννησος πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀναλογίαν της, ἡ Στερεὰ τὴν ἀναλογίαν της, αἱ νῆσοι τὴν ἀναλογίαν τῶν. Πρόκειται νὰ διορισθῇ πρῶτος ὑπουργός; παρατηροῦν πόθεν ἦτον ὁ προκατόχος του, καὶ ἀπαιτοῦν ὥστε ὁ διάδοχος νὰ μὴ ᾖ τέννον τοῦ ἰδίου τμήματος. Πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὁ Πρόεδρος καὶ οἱ ἀντιπρόεδροι καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς; πάλιν ἕκαστον τῶν τμημάτων πρέπει ἀναγκαιῶς νὰ ἔχῃ τὴν ἀναλογίαν του. Πρόκειται νὰ διορισθῶσι γερουσιασταί, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, νομάρχαι, ἑπαρχοί, ταμίαι, ἑσφοροὶ, τελῶναι; τὴν αὐτὴν τμηματικὴν ἀναλογίαν ἀπαιτοῦν ἀριθμοῦντες εἰς τοὺς δακτύλους τῶν, ἢ εἰς τὰ κομβολόγια τῶν, τοὺς *Π ε λ ο π ο ν ν η σ ι ο υ ς*, τοὺς *Σ τ ε ρ ε ο λ λ α δ ῖ τ α ι*, τοὺς *Ν η σ ι ῶ τ α ι*. Καὶ τὴν λεπιολόγον καὶ δλεθρίαν ταύτην ἀναλογίαν ἀπαιτεῖται ὡς θεροῦν οἱ τοιοῦτοι καὶ εἰς αὐτὴν ἀνάμνη τὴν ἐκλογὴν τῶν τῆς κατωτάτης τάξεως ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Καὶ τὸ ἀβλιώτερον πάντων, διὰ νὰ κολλεῶσιν τὰ πάθη καὶ τὰς ἰδιοτελεῖς ὁρέξεις τῶν συνεπαρχιωτῶν αὐτῶν, περὶ τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῶν ἐποίων δὲν φροντίζουν ἴσως περισσότερον ξένου τινος (ὡς ἔλεγεν ὁ Βασιγκτῶν περὶ τῶν Ἀμερικανῶν ἐκείνων, οἵτινες ἐκνήρυσσαντο ἐπὶ σ τ ῆ σ ι ο ι φίλοι τῆς Γαλλίας), διατηρεῖται ὅτι ἡ τοιαύτη ἀναλογία πρέπει νὰ φυλάττεται καὶ μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν, καὶ κατὰ τὴν ἑκτασιν καὶ τὸν πληθυσμὸν ἐκάστου τμήματος καὶ ἐκάστης ἐπαρχίας. Καὶ αὕτη ἡ ἱκανότης καὶ αὕτη ἡ ἀρετὴ (πράγματα ἄλλως τε οὐδενὸς λόγου ἄξια σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα), πρέπει κατὰ τοὺς ῥαδιοῦργους, νὰ ὑποχωρῶσιν εἰς τὴν τμηματικὴν ἀναλογίαν. Ἀνὴρ ἱκανός, ἔτι καὶ Πελοποννήσιος, ἡ Στερεολλαδῆτης, ἡ Νησιώτης, ἂν δὲν χωρῇ εἰς τὴν τμηματικὴν ἀναλογίαν δὲν λαμβάνεται δι' ἔλου ὑπ' ὄψιν. Αἱ τοιαῦται πανουργίαι τῶν ἀρχολιπάρων ἐπεκράτησαν ἀλλοτε ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐπικρατοῦν ἐν μέρει καὶ σήμερον ἀκόμη, διότι εὖρον ὑποδοχὴν καὶ ὑποστήριξιν ἀντὶ νὰ εὐρῶσιν ἀποτροφὴν καὶ μίσος. (Σ. τοῦ Μ)

ἡ μετὰ τῆς Ἀγγλίας συνομολογηθεῖσα ἐξασφαλίζου ὑπὲρ αὐτῶν πᾶν ὅτι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν. Δὲν εἶναι λοιπὸν δίκαιον νὰ ἔχωσιν ὅλκας τὰς περὶ διατηρήσεως τῶν συμφερόντων τούτων ἐλπίδας τῶν εἰς τὴν Ὀμοσπονδίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἡδυνήθησαν νὰ τ' ἀποκτήσωσι; Καὶ δὲν εἶναι διὰ τοῦτο χρέος τῶν ν' ἀποκρούσωσι μετ' ἀγανακτήσεως πάντα ὅστις ἤθελε τοὺς δώσει τὴν ἐπιβουλον συμβουλήν ν' ἀποχωρισθῶσιν ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῶν, καὶ νὰ ἐνωθῶσι με τοὺς ξένους;

Ἡ ὠρέλεια καὶ ἡ μονιμότης τῆς Ὀμοσπονδίας ἐξαρτῶνται ἀναγκαιῶς ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν κεντρικῆς κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ὁποιαδήποτε συμμαχία, ὅσον ἀδιόπταστοι καὶ ἂν ὑποτεθῶσι, δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ. Πειπειμένοι εἰς τὴν ἀλήθειαν ταύτην, ἐποχωρήσατε εἰς τὸ ἔργον, καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀπόπειραν, παρεδέρχητε κυβέρνησιν καταλληλότεραν τῆς πρὸ αὐτῆς εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἀδιάρρηκτον τῆς ἐνότητος σύνδεσμον, καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὰ συμφέροντα ὅλων. Τὸ κυβερνητικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐξελέξατε ἐλευθερίως καὶ ἐσκεμμένως, στηρίζεται εἰς τὴν ἐλευθερίαν. Τὸ σύστημα τοῦτο διανέμει σοφῶς καὶ ἀνκλόνως τὴν ἐξουσίαν, εἶναι ἰσχυρόν, περιέχει ἐν ἑαυτῷ ἀρχὴν νινὰ προόδου καὶ τελειοποιήσεως, καὶ, δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους, δίκαιον καὶ φρόνιμον εἶναι νὰ ἔχετε ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτὸ, καὶ νὰ τὸ ἐνισχύετε. Αὐτὴ ἡ ἰδία ἐλευθερία σὰς παραγγέλλει νὰ σέβεσθε τὰς ἀρχὰς τῆς τοιαύτης κυβερνήσεως, νὰ ἐκτελήτε τοὺς νόμους της, νὰ ὑποτάσσασθε εἰς τὰ μέτρα της. Τὸ ἡμέτερον πολιτικὸν δόγμα στηρίζεται κυρίως εἰς τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἔχει ὅλος ὁ λαὸς νὰ προσδιορίσῃ καὶ μεταβάλλῃ τὸν τρόπον τῆς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ, προτοῦ καταργηθῇ ἡ μεταβληθῇ οὗτος δι' ἐπισήμωρον δηλώσεως τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, πᾶς πολίτης ὀρεῖται ὑποταγῇ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν τῶν πραγμάτων τάξιν. Ὅταν ὁ λαὸς καὶ δικαίωμα καὶ ἐξουσίαν ἔχῃ νὰ καθιδρύῃ τὴν κυβερνήσιν του, ἔπεται ὅτι εἶναι καθήκον παντὸς πολίτου νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸ κατασταθὲν πολίτευμα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΜΕΛΕΤΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ

ΕΠΙ ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

—ο—

Ὁ παρακολουθῶν τὴν πορείαν μεγάλου τινος ποταμοῦ, ἐκπλήττεται τὸ πρῶτον, παρατηρῶν αὐτὸν ἀναβλύζοντα θορυβῶδως, καὶ νῦν μὲν διαχεόμενον ἐπὶ λεῖαν πεδίον καὶ καταστράπτοντα, νῦν δὲ κυλινδούμενον κατὰ πετρῶν καὶ ῥιπτόμενον κατὰ φαράγγων, καὶ θαυμάζει τὴν καταπληκτικὴν αὐτοῦ ὁρμήν, ὑπ' ἧς τὰ πάντα κατακλύζοντα παρασύρονται, καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῶν σκηνῶν, ἃς ἡ φορὰ αὐτοῦ ἀναπτύσσει· μετὰ δὲ ταῦτα, ἀροῦ χαίνοντα βάραθρα καὶ σπηλαία καταχθόνια, ἀποβρόσωντα κατ' ὀλίγον τὰ ὕδατα, σμικρύνουσι βαθμὴδὲν τὸ μέγεθος τῶν σκηνῶν ἐκείνων, βλέπει μετ' ὀμματος ἀπειρηκτός καὶ μετὰ βρημάτων νωθρῶν